

et saadant Ønske. Der har nemlig siden Aaret 1900 været aarligt Underskud i Stadens Regnskab, og for Regnskabsaaret 1908—1909 andrager det 2,300,000 Kr. For Regnskabsaaret 1909—1910, der gaar mod sin Slutning, er der budgetteret et Underskud af over 3 Mill. Kr., der ventes naaet, muligvis endog overskredet, og det forelagte Budget for 1910—11 viser endog et saadant af mere end 4 Mill. Kr.

Københavns Indkomst-Skatteindtægt er for 1909—1910 opgjort til 170,177,500 Kr. $2\frac{1}{2}$ pCt. heraf vilde efter den af Magistraten paaregnede Afgang af 14 pCt. give 3,658,816 Kr. som Indkomstskat. Dersom den for indeværende Aar givne Lovhjemmel til at opkræve $2\frac{3}{4}$ pCt. tænkes forlænget for 1910—11, vilde Indtægtsskatten, naar samme Skatteindtægt lagdes til Grund, efter samme Beregning indbringe 4,024,800 Kr. Hvad enten man vælger det ene eller det andet af disse 2 Udgangspunkter, vil det formentlig være klart paa Forhaand, at ingen Reform af den personlige Kommuneskat vil kunne forslaa til at dække Kommunens nuværende, endsige dens forventede fremtidige, Driftsunderskud, men kun en vis Del af det. Det er da ogsaa kun dette, som Regeringsforslaget har for Øje, og Udvalgets Ændringsforslag maa nødvendigvis ogsaa indskrænke sig dertil. Men Udvalget er — i Modsætning til Magistratens Indstil-

ling og det med visse mindre Ændringer i denne foreliggende Lovforslag — blevet enigt om, at den Skala, som bør bringes i Forslag, paa den ene Side i alt Fald ikke maa medføre *Skattelettelse* for nogen Skatteyder i hans Ydelser efter den fra 1. April 1910 normalt atter indtrædende $2\frac{1}{2}$ pCt. Skat, medens paa den anden Side den stigende Skala, saa vidt det lader sig gøre, maa slutte sig til den Stigning, der i de øvrige Kommuner i Landet kan tilvejebringes i Henhold til Lov af 15. Maj 1903, sammes § 7. Man er da enedes om en Skala, der fastsætter 1 pCt. Skat for den laveste Indtægt, der kan beskattes, som er 400 Kr., og $5\frac{1}{2}$ pCt. for den Skatteindtægt, som det er praktisk at regne med som Maksimum, nemlig 400,000 Kr. Ved at gaa denne Vej opnaas derhos — i Modsætning til Lovforslaget —, at Kommunen faar en væsentlig forøget Indtægt af Indkomstskatten, nemlig ca. 1,3 Million Kr. i Forhold til $2\frac{1}{2}$ pCt. og noget over 900,000 Kr. i Forhold til $2\frac{3}{4}$ pCt., saafremt ingen ekstraordinær Afgang paa Grund af højere Skatteprocent finder Sted.

Forholdet imellem den Skat, som forskellige Skatteindtægter ville have at tilsvare, alt efter som den normale Skat af $2\frac{1}{2}$ pCt. bibeholdes, eller hvis Regeringsforslaget blev accepteret, eller endelig, hvis Udvalgets Forslag bliver vedtaget, vil belyses ved følgende Tabel:

Indtægt.	Skat efter $2\frac{3}{4}$ pCt.	Skat efter $2\frac{1}{2}$ pCt.	Efter Regeringens Forslag.	Efter Udvalgets Forslag.
Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
800	5. 50	5.	4. 80	8. 80
900	5. 50	5.	7. 20	11. 40
1,000	11.	10.	9. 60	14.
1,100	11.	10.	12.	17. 40
1,200	16. 50	15.	14. 40	20. 80
1,300	16. 50	15.	17. 10	24. 20
1,400	24. 75	22. 50	19. 80	27. 60
1,500	24. 75	22. 50	22. 50	31.
1,600	33.	30.	25. 20	34. 40
1,700	33.	30.	27. 90	37. 80